

04.05 PONIEDZIAŁEK

„Muzyka dawniej i dziś”

„Jakie czasy, taka muzyka” – słuchanie fragmentów utworów muzycznych z różnych epok oraz swobodna ekspresja ruchowa. Rodzic odtwarza wybrane fragmenty utworów o różnym tempie i nastroju pochodzące z różnych epok. Dziecko stara się tańczyć, dostosowując ruchy do rytmu i nastroju słuchanych utworów.

Prehistoria - <https://www.youtube.com/watch?v=2ODGE2f7gLQ>

Średniowiecze - <https://www.youtube.com/watch?v=SugtS3tqsoo>

Renesans - <https://www.youtube.com/watch?v=xgji8X8EktQ>

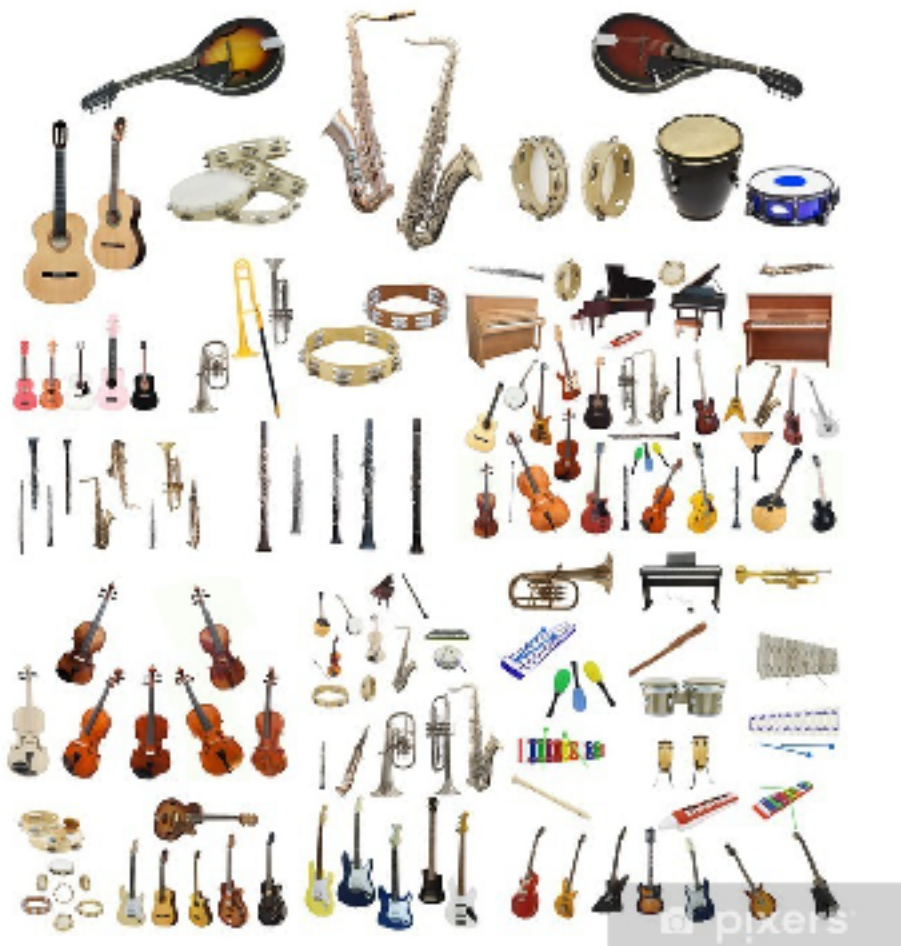
Barok - <https://www.youtube.com/watch?v=Nnuq9PXbywA>

Klasycyzm - <https://www.youtube.com/watch?v=e4d0LOuP4Uw>

Romantyzm - <https://www.youtube.com/watch?v=0Oo4z37OUEI>

Współczesność - <https://www.youtube.com/watch?v=T1Ond-OwgU8> , <https://www.youtube.com/watch?v=BOuu88OwdK8> , <https://www.youtube.com/watch?v=sFvQOc4xS2k> , https://www.youtube.com/watch?v=kXYiU_JCYtU

„Rodzaje instrumentów” – rodzic prezentuje dziecku ilustracje przedstawiające instrumenty muzyczne. Rodzic prosi o wyróżnienie trzech grup: instrumenty mające struny, instrumenty wydające dźwięki w wyniku uderzania, instrumenty, w które trzeba dmuchać. Dziecko z pomocą rodzica nazywa grupy instrumentów: strunowe, perkusyjne, dęte. Następnie wykonuje zadanie na karcie pracy – grupuje instrumenty.

„Karty pracy” cz. 4, s. 23

„Konstruujemy instrumenty” – praca techniczna. Dziecko wykonuje instrument muzyczny. Napełnia puszkę lub inny pojemnik kaszą, grochem, piaskiem, ziarnami. Otwór puszki zakleja plasteliną, pudełek – zakrywa mocnym papierem i mocują gumką recepturką. Pojemnik ozdabia według własnego pomysłu, oklejając samoprzylepnym papierem kolorowym.

Pomoce: puszki lub inne pojemniki, kasza, piasek, ziarna, groch, plastelina, papier, gumki recepturki, samoprzylepny papier kolorowy

05.05. WTOREK

„Muzyka w moim domu”

„Litera H” – poznanie zapisu drukowanej i pisanej litery (karta pracy).

Rodzic pyta dziecko, jaką głoskę słyszymy i wymawiamy na początku wyrazu *hasło*?

Dziecko wymienia głoskę h, a następnie samo wskazuje wyrazy rozpoczynające się na nowo poznaną głoskę.

Rodzic zwraca uwagę na wielkość i kierunek pisania. Dziecko „pisze” litery najpierw palcem w powietrzu, potem na podłodze, aż w końcu ołówkiem na kartce. Rodzic kontroluje dziecko i w razie potrzeby poprawia błędny zapis.

Następnie rodzic rozdaje dziecku po 4 kartki z napisanymi wyrazami, w których zamiast litery h jest kropka. Dziecko w miejsce 4 kropek wpisuje literę i głośno odczytuje wyraz.

Przykładowe wyrazy: hotel, hamak, hej, hak, huk, hokej, hipopotam, hasło, hala, huta, historia, helikopter, higiena, heca, harfa, huba, harmonijka, hiacynt, hol, hulajnoga, hydrant, hałas.

Rodzic tłumaczy niezrozumiałe dla dziecka wyrazy. Następnie dziecko wykonuje ćwiczenia na karcie pracy.

„Karty pracy cz.4, s. 24-25.

„Przyjazny dom” – rozmowa kierowana. Dziecko opowiada o domowych odgłosach, które mu przeszkadzają i których nie lubią. Rodzic pyta, jakich odgłosów domowych najbardziej nie lubi ich mama, tata lub rodzeństwo. Podsumowujemy rozmowę, przypominając o konieczności szanowania praw i odczuć innych domowników.

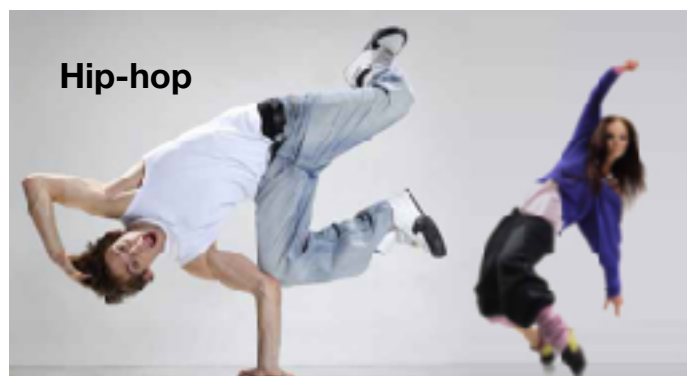
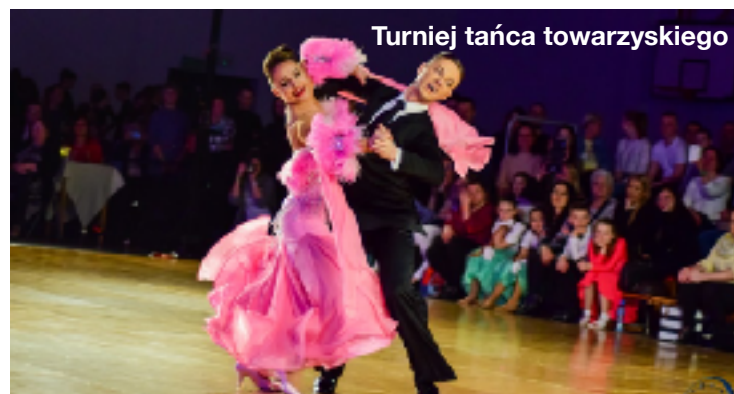
„Instrumenty muzyczne” – gra memory. Dziecko wycina z „Pomocy dydaktycznych” ilustracje przedstawiające instrumenty muzyczne, nazywa je, a następnie gra z memory.

„Pomoce dydaktyczne” – Memo „Instrumenty muzyczne” s. 51

„Kółko i krzyżyk” – gra logiczna. Dziecko gra z rodzicem, wykorzystując narysowane na ziemi wzory planszy do gry.

06.05 ŚRODA
„Tańczyć każdy może”

„Oblicza tańca” – Rodzic przedstawia dziecku zdjęcia ukazujące różne rodzaje tańca i krótko je omawia.

„Moje taneczne marzenia” – wypowiedzi dziecka. Rodzic zachęca dziecko do dzielenia się swoimi marzeniami i planami na przyszłość. Stara się przekonać dziecko, że wszystkie zamierzenia mogą się spełnić, jeśli będzie wytrwale do nich dążyć. Rodzic zwraca uwagę na poprawne budowanie zdań i prawidłową wymowę.

„Tańczący kosmici” – łączenie w pary identycznych postaci na karcie pracy. Dziecko ogląda kosmitów na karcie pracy, wskazuje, który jest pokazany przodem, a który tyłem. Następnie dopasowuje naklejki z kosmitami tak, żeby każdy był widziany z przodu i z tyłu.

„Karty pracy” cz. 4, s. 26,

„Dźwięki z ulicy” – zabawa słuchowa. Dziecko pod nadzorem rodzica staje w pobliżu otwartego okna/wychodzi na balkon i wsłuchuje się w dźwięki dobiegające z otoczenia. Dziecko nazywa usłyszany odgłos oraz wskazuje kierunek, z którego dochodził dźwięk.

07.05. CZWARTEK

„Obrazy zapisane w nutach”

„Butelkowe granie” – eksperymentowanie w celu wykonania instrumentu muzycznego z butelek napełnionych wodą. Rodzic przygotowuje plastikowe butelki. Uderza w nie i zwraca uwagę na uzyskiwane dźwięki. Następnie zachęca dziecko do napełnienia butelek wodą i szukania różnych dźwięków, których wysokość zależy od ilości wody. Dziecko gra na butelkach, próbuje je ustawiać zgodnie z kolejnością dźwięków (w górę i w dół), wygrywa układane przez siebie rytmy.

„Kolorowe butelki” – zabawa matematyczna, porównywanie ilości wody w butelkach. Rodzic przygotowuje 5 jednakowych, plastikowych, dwulitrowych butelek. Do każdej wlewa na spód odrobinę farby w innym kolorze. Do zabawy potrzebne będzie jeszcze wiadro z wodą, lejek i plastikowy, jednorazowy kubeczek.

Dziecko wlewa wodę z wiadra do butelek: do pierwszej – 2 kubki, do drugiej 4 kubki, do trzeciej – 6 kubków, do czwartej – 8 kubków, do piątej – 10 kubków. Wlewając wodę, głośno liczy kubki. Rodzic zakręca butelki i potrząsa, żeby woda dobrze się zabarwiła. Następnie dziecko ustawia butelki od tej, która ma najwięcej płynu, do tej, która ma go najmniej.

Jeżeli dysponujemy pojemnikami o innym kształcie np. niższymi i szerszymi wiaderkami po ogórkach, można nalać do nich takie same kolory farb i tyle samo wody. Dziecko ma szansę porównać poziom wody o tym samym kolorze w różnych pojemnikach i wyciągnąć wnioski.

Utrwala wiadomości, wykonując zadanie na karcie pracy: szereguje butelki zgodnie z malejącą ilością płynu oraz rysuje płyn w wazonach od ilości najmniejszej do największej i odwrotnie.

„Karty pracy” cz. 4, s. 27

„Moja strumykowa piosenka” – układanie własnych tekstów rytmizowanych i piosenek. Dziecko wymyśla swoje piosenki na wzór mruczanek Kubusia Puchatka. Każda piosenka zaczyna się od słów: *Plim – plim, plusk – plusk, plam – plam..*

Dziecko może układać rymowanki samodzielnie lub z pomocą rodzica.

„Moja muzyczna opowieść” – słuchanie muzyki, opowiadanie wyobrażonej treści oraz swobodna ekspresja ruchowa. Dziecko kładzie się lub siada wygodnie na podłodze i słucha muzyki. Następnie dzieli się swoimi wrażeniami, opowiadając o swoich wyobrażeniach, skojarzeniach.

„Nokturn Es-dur” F. Chopin lub „Cwał Walkirii” R. Wagnera

„Obrazy malowane muzyką” – malowanie farbami do słuchanej muzyki. Podobnie jak w zabawie „Moja muzyczna opowieść”, dziecko słucha utworu, a następnie maluje jego interpretację. Warto zwrócić uwagę na malowane elementy, dobór barw zgodnych z charakterem utworu.

„Nokturn Es-dur” F. Chopin lub „Cwał Walkirii” R. Wagnera

08.05 PIĄTEK
„Nasza orkiestra”

„Muzykalna buzia” – zabawa logopedyczna.

- parskanie wargami – motocykl (albo samochód)
- kłaskanie językiem – konik
- całuski
- „strzelanie” wargami
- otwieranie butelki
- naciskanie palcami nadętych policzków – pękające baloniki
- przedłużona artykulacja „u” połączona z przesuwaniem palca po wargach w pionie – „paplanina” bobaska.

„Trąba” - słuchanie wiersza oraz odpowiadanie na pytania dotyczące jego treści. Rodzic prosi dziecko o uważne wysłuchanie wiersza.

*„Trąba”
W amatorskiej orkiestrze
w dni powszednie i w święta
przez trzy takty trąbiła
trąba pana reagenta.
Przez rok cały z przejęciem
i z bezbrzeżną tęsknotą
grała swoje: – Tra-ta-ta! –
i nic więcej, tylko to.
A że była ogromna
i nadęta ogromnie,
pomyślała raz: – Każdy
rad by słuchać tylko mnie!
I huknęła od razu,
głośno niby armata,
tryumfalnie: – TRA-TA-TA!
TRA-TA-TA-TA! TRA-TA-TA!
Ledwie bęben usłyszał
ryki trąby ponure,
mruknął: – Sen to czy jawa? –
i uszczypnął się w skórę.
Stanął dęba fortepian
i wyszczerzył klawisze.
– Trąbo! Przestań w tej chwili!
Trąbo! Proszę o ciszę!
Wszystkie skrzypce załkały:
– Grać w tym zgiełku nie sposób!
Trąbo, skończ to trąbienie
i nas dopuść do głosu!
Ale trąba ryczała*

*pełna pychy i buty,
aż ze sceny zdmuchnęła
dyrygenta i nuty.
Z tego ryku i świstu
wiatr się zrobił na sali
i widzowie z krzesłami
wnet w powietrzu latali.
Wzniósł się w górę fortepian
z łopotaniem i zgrzytem,
czarne skrzydło rozwinął
pod wysokim sufitem.
Skrzypce, ile ich było,
z wielkim łkaniem i płaczem
wyleciały przez okno
niby klucz dzikich kaczek.
W stu trzydziestu koziołkach
bęben uciekł z tej sali,
wpadł do straży pożarnej,
głośno w bęben się walił
i przysięgał na wszystko,
że tam straż jest konieczna,
bo się z trąby zrobiła
STRRRASZNA
TRRRĄBA
POWIETRZNA!
Wanda Chotomska*

Po wysłuchaniu wiersza dziecko odpowiada na pytania:

Jakie instrumenty grały w orkiestrze? Co zrobił fortepian? Co się stało ze skrzypcami? Gdzie i po co pobiegł bęben? Rodzic wyjaśnia dziecku związki wyrazowe: „stanąć dęba”, „dopuścić do głosu”.

„Zabawa z nutkami” – dziecko nazywa i koloruje instrumenty, w ćwiczeniu drugim czyta wyrazy i podkreśla te, które są nazwami instrumentów muzycznych.

„Karty pracy” cz. 4, s. 28

„Bębenkowe rozmowy” – ćwiczenie graficzne na karcie pracy. Dziecko koloruje marakasy i afrykańską maskę, zmieniając kolory według kodu.

„Karty pracy” cz. 4, s. 29

„Wesołe nutki” – zabawa skoczna. Rodzic na podłodze nakleja kawałki taśmy tworząc pięciolinię (poszczególne linie w odległości 40–45 cm od siebie). Rodzic wyklaskuje lub wytupuje rytm, a dziecko w rytm tej gry przeskakuje z linii na linię, wykonując jednorazowo tyle skoków, ile usłyszy dźwięków.